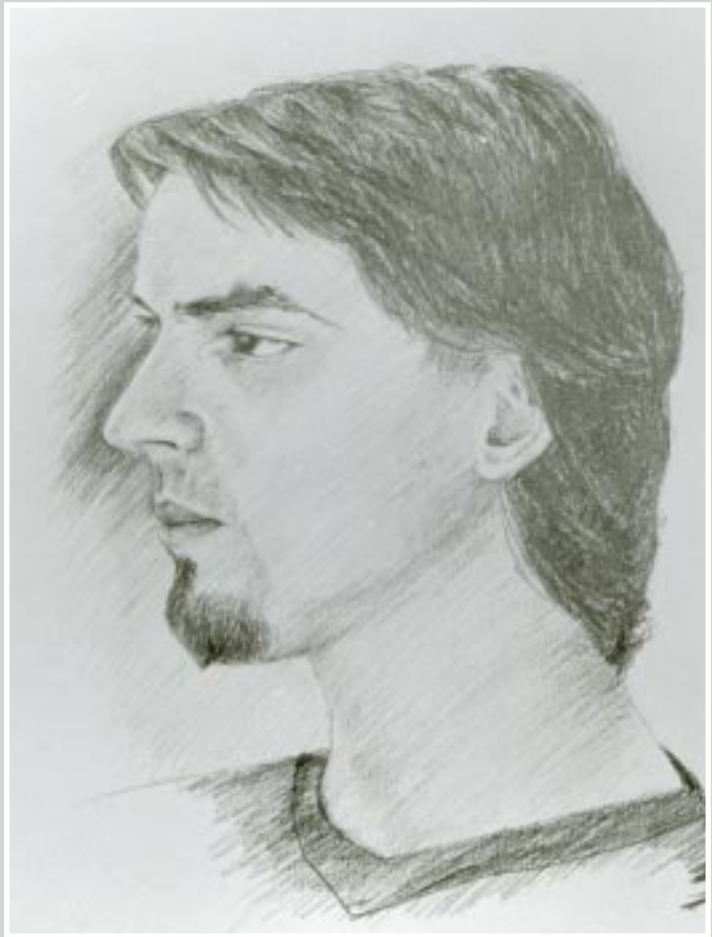

PINTÉR CSILLA

- Halotta az ellenőr válaszát?
- Nem hallhattam.
- Miért nem?
- Nem hallhatjuk egymást. Mit válaszolt?
- Két hónappal a halálom után.
- Kevés. Van már időérzéke?
- Van.
- Lássuk.
- Ön 12 napja, 1 órája és 2 perce szólított meg. Az ellenőrtől először 4 hónapja, 29 napja, 0 órája és 2 perce kérdeztem valamit.
- Helyes. Milyen a memóriája?
- Kitűnő.
- Mi volt az első kérdése?
- Hogy hol vagyok.
- És az utolsó?
- Öntől kérdeztem 20 órája, hogy miért nem. Újabb csend.
- Milyen színű fényt lát?
- Egészen sárgát.
- Hallgatás.
- Tud összeadni?
- Talán.
- Próbálja meg. Ha az ellenőrrel 5 hónapja társalog...
- Csak 4...
- Azóta eltelt az a pár nap. Ha az ellenőrrel 5 hónapja társalog, és a halála után 2 hónappal szólalt meg először, hány hónapja halt meg?
- Zavart csend.
- 52 hónapja?
- Próbálja újra.
- 10? 25?
- Jó helyen keresgél. Gondolkodjon!
- 3?
- Majdnem!
- Pár pillanatnyi hallgatás.
- 7.
- Nagyon jó. Vannak még emlékei?
- Az életemből?
- Igen.
- Csak néhány foszlány.
- Mint?
- Ánégyzetpluszbénégyzetegyenlőcénégyzet.
- És még?
- Pévégyenlőenerté.
- Aztán?

GEDEON VALÉRIA

KISS ANETT

- Viliemsekszpírszentivánéjiálom.
- Rendben.
- Akkor elengednek?
- Azt hiszem.
- Csak hiszi?
- Akarja, hogy elengedjük?
- Csend.
- Akarja?
- Igen.
- Jó. Búcsúzzon el az ellenőrtől.
- Viszlát, ellenőr.
- Isten önnel. Talán találkozunk még.
- Remélem, nem hamar.
- Én is remélem.
- Indulhatok?
- Induljon. Vizontlátásra.
- Talán inkább viszont hallásra.
- Igaza van. Viszonthallásra. Csak ne túl korán.
- Viszonthallásra. Indulok.

2000 decemberében, a vártnál két hónappal előbb, mindössze 7 hónaposan megszületett Tiszai Antal. A kicsi nem csupán ezt az egy meglepetést tartogatta szüleinek: egy éves korában kiejtett első szavai ugyanis az „indulok”, majd a „vizzonthallásra” voltak.

LUKÁCSI NÓRA

NAGY KRISZTIÁN

RÁTONYI DÁVID

DUBALÁR ALEXEJ

Vér helyett méreg

A gyűlölet és rezignáció folyton helyet cserél;
A hídon áthaladva, rémes kísértet-csorda kísér.
Nincs félelem – vagy szörnyen gyűlölöm őket,
Vagy pedig nem érdekelnek: meg sem tekintem a kísértőket.

Zúgnak-búgnak körülöttem – bántani akarnak...

Bántanak is, s azt gondolják, fájdalmat okoznak.

Elkeseredettséget akarnak látni – szenvedést,

Így egyre mélyebbre döfködik belém a kést.

De a vér helyett vagy a semmi tör fel,

Vagy egy erős méreg, melyet belső zsiger termel.

Bár általában, ami kijön csak a semmi –

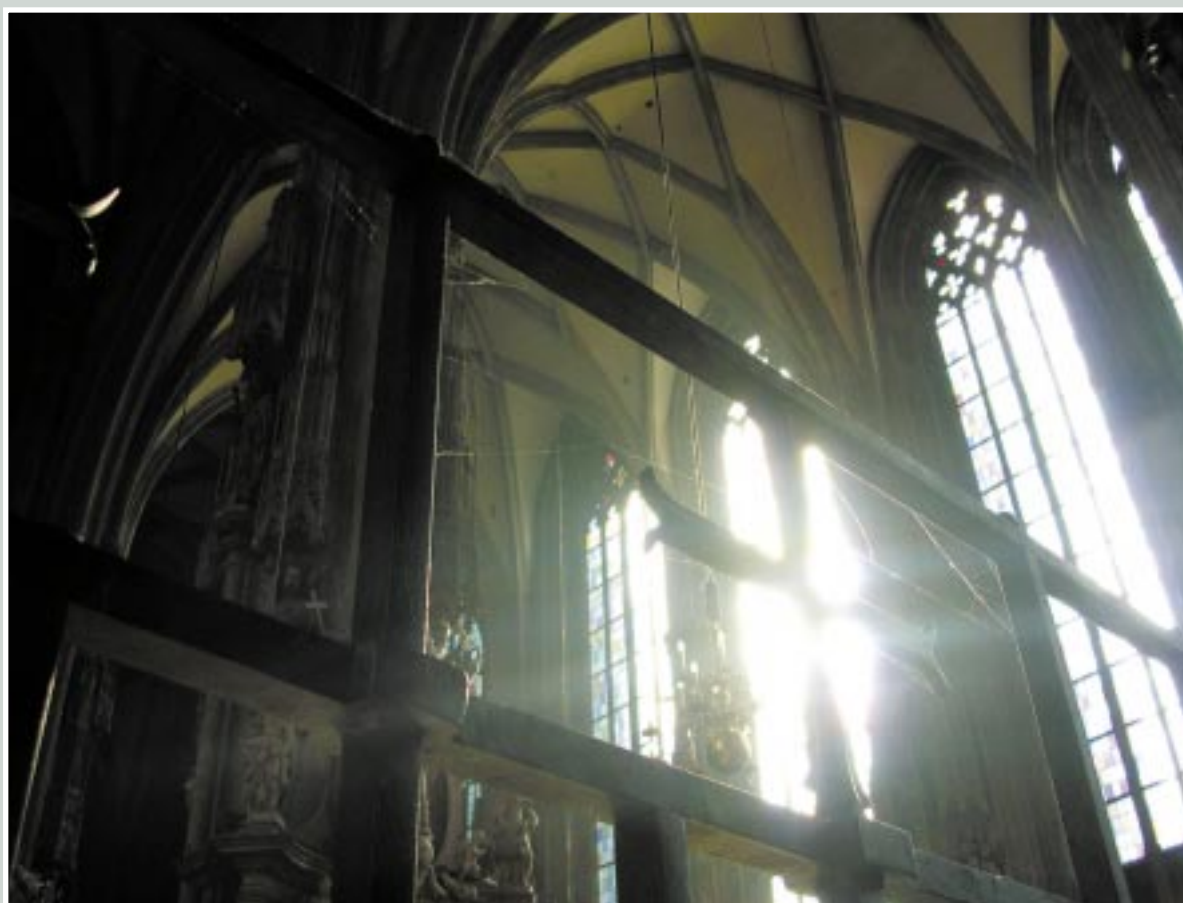
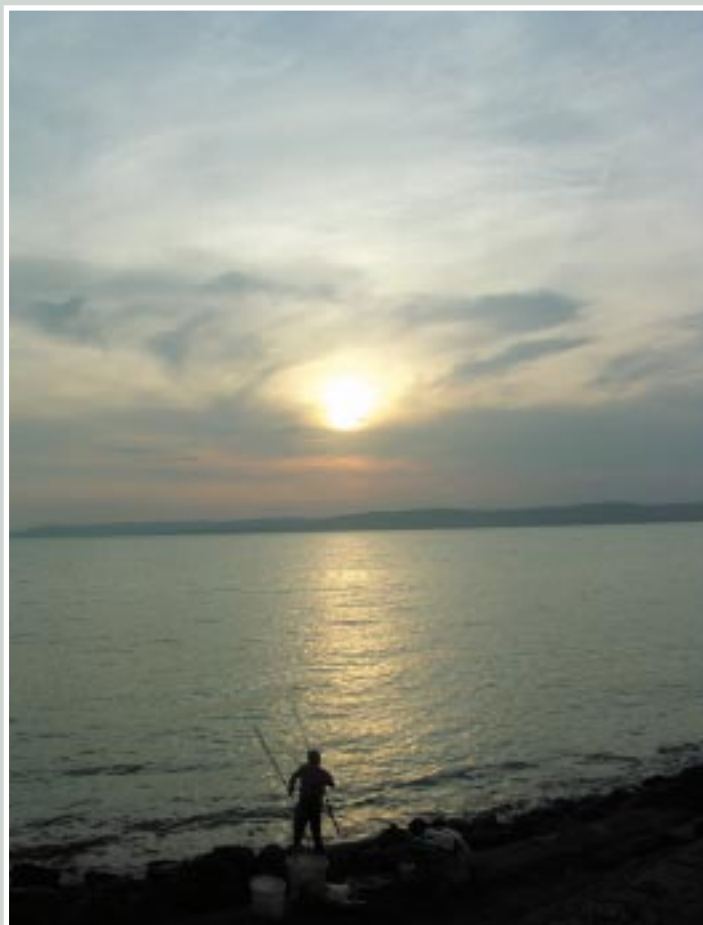
Mostanság már nem szoktam mérget termelni.

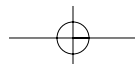
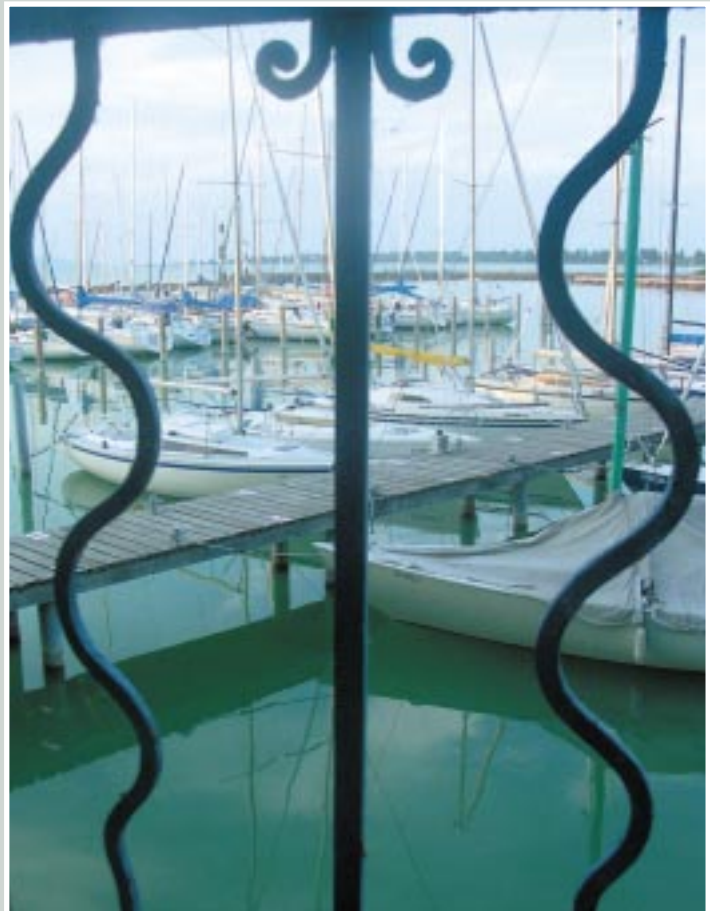
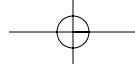
Nemsokára talán az is eltűnik – nem marad semmi sem.

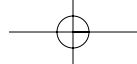
Eltűnik, ahogy eltűnt örökre a szeretet s a szerelem.

PETŐ ANNA

VARGA ÁGNES ÉVA

GIOVANNI GIUDICI

Se sia opportuno trasferirsi in campagna

Gli scherzi, le meraviglie della natura,
i nani, i nidi, le uova con due tuorli,
scoprirli come ti piace- piú sicura
ti fanno che un miracolo é possibile,

non qui ma altrove, dove attraversano
la strada tra bosco e bosco gli scoiattoli,
la vita é vicina, il tiranno invisibile,
e gli uomini, senza fretta, conversano.

Se sia opportuno trasferirsi in campagna
spesso pensiamo: qui ci tiene il lavoro
che non manca, il civico decoro
di cui partecipiamo, la cuccagna

Delle vetrine addobbate, dei cinema aperti,
dello stadio, dei dancing, dell'ippodromo,
di ciò che vuoi pronto a tutte le ore
della voglia improvvisa... Ti diverti

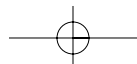
anche tu nella festa cittadina,
ma se una sera d'estate troppo calda
l'afa della pianura ti stagna in cuore,
t'affanna il respiro, ti fa meschina,

per noi é facile andare in Brianza,
una mezzora di macchina se é sgombra
la via da chi ritorna, se la danza
dei fari non é cominciata. E l'ombra

é chiara, il giorno ancora non si perde,
la strada sale appena e piú lontana
la città piú veri si fanno i paesi:
Desio, Seregno e la musica verde

dei cipressi che avvolgono Inverigo:
bianche, grige, celesti ville, austere
o d'una grazia semplice, un intrigo
settecentesco invitano o severe

meditazioni nel cortile interno:
il sabato una visita in città
e a primavera una festa in giardino
per chi le abiterá nel lungo inverno.

VARGA ÁGNES ÉVA

Vajon jó-e, ha vidékre költözünk

A tréfák, a természet szépséges mókái, a törpék, ikersárgás tojás, a fészek, ha kedvedre őket felkutatnád, mind meggyőznek, a csoda lehetséges,

de nem itt: másutt, ahol átszaladnak az erdei úton a mókások, az élet lüktet, a zsarnok láthatatlan, és komótosan beszélgetnek az emberek.

Vajon jó-e, ha vidékre költözünk, ez gyakran felmerül: mert ide köt a hajtás, a sok munka, a polgári tartás, ami jár nekünk; és amit élvezünk:

a csillogó kirakatok, az izgató mozik, a stadionok, a dancing, a lóversenypálya, amit szemed-szád megkíván...
Elszórakoztat, jólesik

a városban egy ünnepély, de ha egy nyári este túl nagy a meleg és a tikkadt pusztaság szívedbe költözik, úgy érzed, megfulladsz és nincs remény,

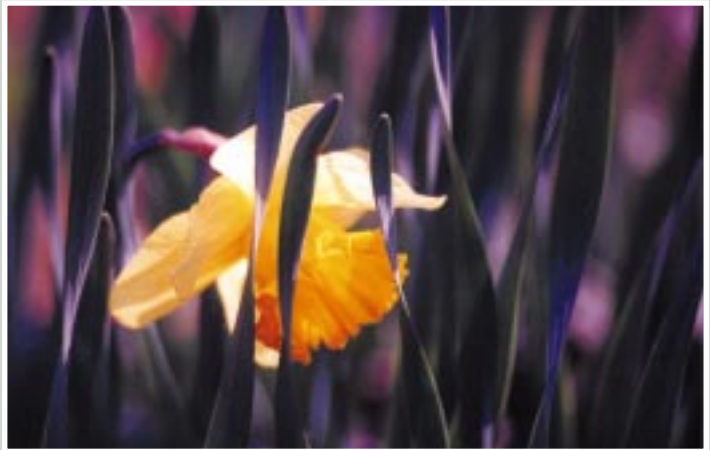
pedig fél óra sincs kocsival Brianza, az úton még alig járnak, a városba térő autók reflektortánca csak később kezdődik el. Az árnyak

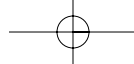
ég halványak, még nincs vége a napnak, az út épp, hogy kaptat felfelé, egyre messzebb a város, egyre valóságosabbak a falvak, Desio, Seregno és a zöld zenéje,

a ciprusoké, ahogy átölelik Inverigót: a fehér, kék, szürke házak szikársága, egyszerű bájuk olyan csábító, mint egy 18-dik századi cselszövés, az ember szinte várja,

a belső udvarban meditáljon egy komolyat: szombaton felugrunk a városba, tavasszal megünnepeljük a kertben őket, akik majd itt laknak a hosszú tél alatt.

**Fordította:
Törkenczy Kristóf**

Vajon érdemes lesz-e vidékre költözni

A viccek, a természet csodái,
a törpék, a fészkek, a tojások és tojássárgái,
hogyan szeretnéd őket felfedezni
igazabb, ha elhiszed lehetséges csodákat tenni,

nem itt, de máshol, ahol a mókusok keresztülmennek
az úton, erdő és erdő közt,
az élet közel van, s a zsarnok láthatatlan,
a férfiak pedig nyugodtan beszélgetnek.

Vajon érdemes lesz-e vidékre költözni
gyakran gondolkodunk: itt tart minket a munka,
ami van elég, de a városi méltóság
amihez tartozunk a feldíszített üvegtárgyakat

bőségnek hiszi, a mozik kinyitnak,
a stadionok, a tánctermegek, a lóversenypályák
ez az, amit most szeretnél,
ezt akarja sugallni...Elterel

te is itt a városban ünnepelsz,
de ha egy este a nyár túl meleg lesz,
mert az alföld fülleltsége ül a szívedben
eláll a lélegzeted, nyomorúságossá tesz,

nekünk könnyű Brianzába menni,
egy félóra autóval, ha üres az út,
ha a fények még nem kezdenek
táncolni. És az árny világos,

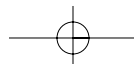
még nem vesztette el a napot
az utca éppen csak emelkedik, és a nagyon
messzi város még valóságosabbá teszi a falvakat
Desio, Seregno és a ciprusok zöldek a zenétől,

melyek körülölelik Inverigót:
fehérek, szürkék és égszínűek a villák
egy egyszerű kecsesség, egy tizenhetedik
századbeli ármány hív szigorúan

meditálni a belső udvarba:
szombaton egy látogatás a városban
és tavasszal ünnep van a kertben
annak, aki a hosszú télen itt fog élni.

Fordította:
Margetin Anita

RÁTONYI DÁVID

RÁTONYI DÁVID

Ha az ember vidékre költözik

A természet sok-sok tréfája, csodája,
törpék, fészkek, egy tojásnak két sárgája,
fedezd fel te is, nézzed meg,
hogy biztosan tudjad, csodák még léteznek.

Nem itt, hanem valahol másutt,
hol az út a mókusok erdején átfut,
az élet egy karnyújtásra van, a zsarnok láthatatlan,
férfiak beszélgetnek sietség nélkül, zavartalan.

Ha az ember vidékre költözik, gyakorta mondja,
nem hiányzik a munka, hátrahagyva minden gondja.
Városban van tekintélye,
megszabadult tőle végre.

Ott az ékes kirakatok pompája,
stadion, táncterem, lóversenypálya,
a mozi is mindig nyitott,
amikor csak úgy akarod.

Mulatsz a városi ünnepélyen,
de ha egy túl meleg nyári éjen
az alföld füledtségétől zihálsz,
szíven üt, s jelentéktelenné válsz.

Könnyű nekünk Brianzába menni,
ha az utakon nincs senki,
autóval fél óra alatt odaérek,
ha még nem táncolnak a fények.

Most éles az árnyék,
s a nappal is tart még,
a város a falvaktól oly való:
Desio, Seregno.

Ciprusfák zöld muzsikája
Inverigót körülzárja.
Az égszínkéek villák olyan becsesek,
egyszerűek, vagy szerényen kecsesek.

A belső kertben pihenés,
szombatonként városnézés.
Ünneplünk a kertben, mert eljön a tavasz,
ha a hosszú télen te is velünk maradsz.

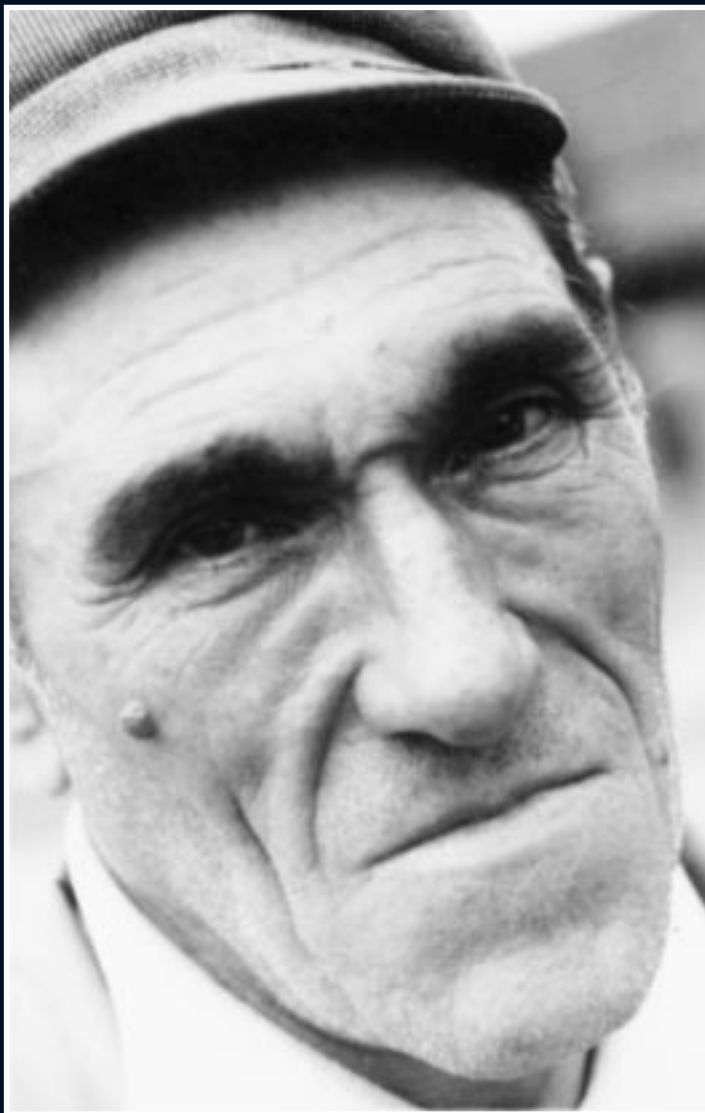
Fordította:
Kőszegvári Rita

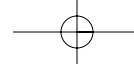

TÓTH MÁTÉ

TÓTH MÁTÉ

HOFFER ÁDÁM

